

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **SKLOPAN LIBEREC, a.s.**, IČ 25034421, se sídlem Zahradní 445/45, Liberec, zast. Mgr. Jiřím Douskem, advokátem, se sídlem 8. března 21/13, Liberec, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 24. 4. 2019, č. j. 59 Af 15/2018 - 61, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadl shora označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 7. 3. 2018, č. j. 10184/18/5000-10480-712262. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeny platební výměry Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 2. 3. 2017, č. j. 80645/17/2600-31471-506673 a č. j. 126129/17/2600-31471-506673, kterými byl žalobci dle zákona č. 217/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) ve znění pozdějších předpisů, z důvodu porušení rozpočtové kázně vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 61 165 Kč a do Národního fondu ve výši 346 599 Kč.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu vyjádřil přesvědčení, že jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť by na něj nepřiznání odkladného účinku mohlo mít likvidační účinky. V současné době totiž není schopen jednorázově uhradit tak vysokou částku. Dále stěžovatel připojuje názor, že solventnost správního orgánu, potažmo státu, je vyšší, tudíž nemůže být ohrožena.

[3] K návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaný uvedl, že stěžovatel svá tvrzení v návrhu ničím nedoložil. Podmínkou pro přiznání odkladného účinku je však tvrzení a prokázání újmy, a zároveň dosažení jisté intenzity následku, aby jej bylo možné označit za újmu; využívá se pro výjimečné případy. K nedostatku důkazů žalovaný odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne

11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012 – 114. Dle názoru žalovaného by pak bylo třeba, aby stěžovatel lépe prokázal své majetkové poměry i hrozící újmu např. předložením účetní závěrky, kterou stěžovatel navzdory svým povinnostem již několik let nezveřejňuje v obchodním rejstříku. Stěžovatel pouze tvrdí hrozící újmu, nelze tedy posoudit, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Přiznání odkladného účinku by pak mohlo mít dopad rovněž na veřejný zájem na řádném a včasném výběru pravomocně vyměřených daňových povinností. Stěžovatel své závazky může řešit žádostí o posečkání dle § 156 a násl. daňového řádu; takovou žádost nepodal, a nezažádal ani o prominutí odvodů či penále, což umožňuje § 44a odst. 12 a 13 zákona o rozpočtových pravidlech. Podle mínění žalovaného návrh není důvodný, nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku, a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[4] Kasační stížnost dle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přičemž užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naplněny.

[6] Nejvyšší správní soud především posuzoval, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[7] Podaný návrh nevyjadřuje žádnou konkrétně vymezenou újmu ani důkazy, dle nichž by bylo možné hrozící újmu posoudit. Stěžovatel se omezuje na vyjádření, že by pro něj nepřiznání odkladného účinku mohlo být likvidační. Není přitom zřejmé, proč tak usuzuje pouze z toho, že není schopen částku uhradit jednorázově (dluhy na daních lze splácet i postupně), což navíc ani ničím nedokládá. K podpoře svých tvrzení, která jsou navíc velmi neurčitá, pak ani nepředložil žádný důkaz, nelze proto zkoumat, zda by mohl být odkladný účinek přiznán. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[8] V projednávané věci stěžovatel neprokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionálnost případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[9] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[10] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu